

CLEVELANDSKA
"AMERIKA"
— Izjava v tisku in potek:
Leta: Slov. tiskovna družba
America.

Naročnina:
ZA AMERIKO: \$2.00
ZA EVROPO: \$3.00
ZA CLEVELAND po pošti: \$2.50
Posamezne številke po 3 centi.

Dopisi brez podpisa in oso-
nosti se ne sprejemajo in ne
vratajo.

Vsa pisma, dopisi in denar
naši se poslušajo na:
Tiskovna družba "AMERIKA"
6119 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

"Clevelandsko AMERIKA"
Issued Tuesdays and Fridays
— Published by —
The AMERIKA Publ. Co.
(a corporation)
6119 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Read by 15,000 Slovenians
(Krainers) in the City of Cle-
veland and elsewhere.
Advertising rates on request.
Tel. Cuy, Princeton 1277 E.

Entered as second - class
matter January 5, 1909, at the
post office at Cleveland, Ohio
under the Act of Mar. 3, 1873.

No. 1 Tue. Jan. 3'11 Vol IV.

CONT'D 88

Delavec-človek.

Delavec in človek.

Po listih čitamo o dobrih delih in o dobrih delavskih plă-
čah, dasi sami vidimo, da je
delo slabo, in da se plača sko-
ro zruje radi slabega dela;
nadaleč čujemo govoriti tudi o
pravice gazijs, pripovedujejo
da opazljivo, kako se te
pravice gazijs, pripovedujejo
nam o svobodi, ki je za vse
enaka, dasi smo trdno prepri-
čani, da je svoboda osebna
last samo nekaterih izvoljenih.
Zeno besedo: Velika je razlika
med tem kaj se piše in govoriti
in med tem, kaj se godi in de-
la.

Mnogokrat smo že pisali o
štakru v Westmoreland Co.
Pa, kjer je bilo svoje dnevi za-
poslenih, in kjer sedaj štakri
tudi na stotine nasihi bratov
Slovencev, a ne mine skoro
dan, da se ne bi poročalo o
novih kriječih, o novih hudo-
delstvih od strani kompanij
ki prganjajo.

Ce se ne motimo, jima kori-
sti v pennsylvanskih rudnikih
sam senator Penrose, ki je v
washingtonskih krogih na jako
odličenem mestu, kjer je sena-
tor in dela v tej senatorski čas-
ti — postave za naše države.
Kakšne so te postave, se naj-
bolje vidi — v pennsylvanskih
rudnikih. Da bolj natančno po-
jasnimo položaj, ki vlada v
onih krajih, naj navedemo sle-
deči slan:

Nedavno tega, ko je umrl v
premogarskem, štakarskem
okraju premogar in doslužen
vojak, John Campbell, njegovi
tovariši so hoteli, da ga spre-
mu do groba, toda prej so
morali vprašati sodnika, če
jim je dovoljeno, ker v štak-
arskih okrajih je prepovedano
vsako zborovanje ljudij.

Sodnik je dovolil Nesli so
spredaj američko zastavo; ko
so pa prišli do Jamison rudni-
ka, so morali na zapoved kom-
panijskih strazarjev zastavo
zaviti, ker v štakarskih okra-
jih je prepovedano — nositi
očičuda — američko slavno
zastavo!!!

Kakor hitro je bilo telo izro-
čeno materi zemlji, so se po-
grebci morali raziti, ker da do-
voljeno hoditi v mestu v sku-
pinah. Zabranjeno je glasno
peti in govoriti. Sedaj se čuje
vse, vse, vse, vse, vse, vse,

lanjskega okraja, ki so izdel-
injunctions, katere jemijo de-
lavnih svobodcev in pravice,
zajamčene vsem ljudem po dr-
zavnih postavah, dasuravno so
to naredili v korist in na željo
premogarskih družb, po katerih
milosti so postal sodnik.

Mi ravnotako oprostimo lopo-
vern, razbojniki in anar-
histom in ostalim hlapcem pre-
mogarskih družb, ki sose na-
strani v ponizanje človeštva

postavili v službo komunistov,
da delajo krvico moškim, že-
nam in otrokom, ki se morejo
braniti, katere mečljijo iz his-
na prosto, jih napadajo in pobi-
jajo ker so z mirmenim strajkom
hoteli prisiliti premogarske
kompanije, da jim dado zadot-
asto plačo za njih delo in ži-
vljenje.

Oprosti jim Gospod, oprosti
vedo, kaj delajo! Oprosti jim
Gospod! oprosti onim, ki jim
pomagajo, lastnikom premoga-
rsko, onim, ki imajo od tega
svoj del, njihovim družinam,
ako so njih roke krvave od krvi
delavskih žuljev, ki so podlo-
mili v boju za delavsko
svobodo in pravico.

Oprosti jih Gospod, oprosti
premogarskim baronom, ki u-
potrebljajo denar, katerega
smo mi preskrbeli kot sužnji
v njih službi, da nas prisili-
mo v boju za delavsko
svobodo in pravico.

Oprosti jim Gospod, oprosti
premogarskim baronom, ki u-
potrebljajo denar, katerega
smo mi preskrbeli kot sužnji
v njih službi, da nas prisili-
mo v boju za delavsko
svobodo in pravico.

O. Gospod, mi oproščamo
mi oproščamo lastnikom rud-
nikov, radi katerih trpimo glad
in žeko, mi, žene in naši siro-
mašni otročki, v borbi za
svobodo, ki pomeni za nas
vsakdanji kruh.

Mi vemo, o Gospod, da si ti
Bog siromašnih, potlačenih;
bodi nam torej pomoč v našem
boju za pravico in svobodo,
nadaleč čujemo govoriti tudi o
pravice gazijs, pripovedujejo
da opazljivo, kako se te
pravice gazijs, pripovedujejo
nam o svobodi, ki je za vse
enaka, dasi smo trdno prepri-
čani, da je svoboda osebna
last samo nekaterih izvoljenih.
Zeno besedo: Velika je razlika
med tem kaj se piše in govoriti
in med tem, kaj se godi in de-
la.

Mnogokrat smo že pisali o
štakru v Westmoreland Co.
Pa, kjer je bilo svoje dnevi za-
poslenih, in kjer sedaj štakri
tudi na stotine nasihi bratov
Slovencev, a ne mine skoro
dan, da se ne bi poročalo o
novih kriječih, o novih hudo-
delstvih od strani kompanij
ki prganjajo.

Ce se ne motimo, jima kori-
sti v pennsylvanskih rudnikih
sam senator Penrose, ki je v
washingtonskih krogih na jako
odličenem mestu, kjer je sena-
tor in dela v tej senatorski čas-
ti — postave za naše države.
Kakšne so te postave, se naj-
bolje vidi — v pennsylvanskih
rudnikih. Da bolj natančno po-
jasnimo položaj, ki vlada v
onih krajih, naj navedemo sle-
deči slan:

Ta velikanski svet, kot ga
uramo dandanes, vse je nare-
dil oni stvor, zamazani blatni,
črni in odri — vse to je on
naredil. Vse je šlo skozi nje-
ve roke, v vsem tem leži
tudi njegov znoj, njegova kri-
poleg teh velikanskih izumov
je marsikater delavec umrl,
pustil svoje življenje. Ves da-
nasnji napredek ste naredile
samo dve sile: Um in delav-
ske slike. Um, je za svoj razvoj,
se precej dobro plačan, dočim
delavske slike, ki so izvedle
in razširile ter uresničile um,
te pa dobivajo toliko, da živ-
ijo na umu, a delavsko tru-
bo, ki je vse, vse, vse, vse, vse,

ta velikanski svet, kot ga
uramo dandanes, vse je nare-
dil oni stvor, zamazani blatni,
črni in odri — vse to je on
naredil. Vse je šlo skozi nje-
ve roke, v vsem tem leži
tudi njegov znoj, njegova kri-
poleg teh velikanskih izumov
je marsikater delavec umrl,
pustil svoje življenje. Ves da-
nasnji napredek ste naredile
samo dve sile: Um in delav-
ske slike. Um, je za svoj razvoj,
se precej dobro plačan, dočim
delavske slike, ki so izvedle
in razširile ter uresničile um,
te pa dobivajo toliko, da živ-
ijo na umu, a delavsko tru-

bo, ki je vse, vse, vse, vse, vse,
ta velikanski svet, kot ga
uramo dandanes, vse je nare-
dil oni stvor, zamazani blatni,
črni in odri — vse to je on
naredil. Vse je šlo skozi nje-
ve roke, v vsem tem leži
tudi njegov znoj, njegova kri-
poleg teh velikanskih izumov
je marsikater delavec umrl,
pustil svoje življenje. Ves da-
nasnji napredek ste naredile
samo dve sile: Um in delav-
ske slike. Um, je za svoj razvoj,
se precej dobro plačan, dočim
delavske slike, ki so izvedle
in razširile ter uresničile um,
te pa dobivajo toliko, da živ-
ijo na umu, a delavsko tru-

bo, ki je vse, vse, vse, vse, vse,
ta velikanski svet, kot ga
uramo dandanes, vse je nare-
dil oni stvor, zamazani blatni,
črni in odri — vse to je on
naredil. Vse je šlo skozi nje-
ve roke, v vsem tem leži
tudi njegov znoj, njegova kri-
poleg teh velikanskih izumov
je marsikater delavec umrl,
pustil svoje življenje. Ves da-
nasnji napredek ste naredile
samo dve sile: Um in delav-
ske slike. Um, je za svoj razvoj,
se precej dobro plačan, dočim
delavske slike, ki so izvedle
in razširile ter uresničile um,
te pa dobivajo toliko, da živ-
ijo na umu, a delavsko tru-

ta delavec, njegove clo-
veke časti, njegovega ponoža?
Ali ni stranici v stoletju na-
predka, v stoletju "prave sv-
obode"?

Delavarto so prizadeva, da
si zboljša svoj položaj, bori se
za cloveške pravice. In zma-
gali bodejo konecno.

—○—

*Ztežavo odpravlja nas ge-
neralni postar Hitchcock de-
ficit, ki ga i masakro leta zve-
zeležniški delavec, 20 let. —
Fortunat Zorž, orožniški straž-
mojster v p. 43 let. — Josip
Koren, voznik električne žele-
nice, 30 let. — Gašper Bartol,
drinar, 44 let. — Jera Zupanc
delavčeva žena, 60 let. — Ivan
Samsa, pilarski pomočnik, 60 l.

Umrl je na Blatu oče iz za-
ščite odstranila je bil izpuščen iz blaz-
nizice, kar ozdravljen.

V nedeljo so ga prijeti v Vel-
Lančah, kamor je prišel ves
spehan. Šel je v cerkev, od koder
ga je zvabil nek voznik.

Umrli so v Ljubljani: Uršula
Jurjevec, žena posestnika, 76 let. — Fran Puh, občinski
ubozec 75 let. — Fran Kregar, želežniški delavec, 20 let. —
Fortunat Zorž, orožniški straž-
mojster v p. 43 let. — Josip
Koren, voznik električne žele-
nice, 30 let. — Gašper Bartol,
drinar, 44 let. — Jera Zupanc
delavčeva žena, 60 let. — Ivan
Samsa, pilarski pomočnik, 60 l.

STAJERSKO.

K ljubici je hotel iti. Dne 4
decembra okoli polnoči je v
okolici Št. Jurja ob j. ž. stanu-
joči posestnikov sin Jurij Moč-
nik prišel pred stanovanje po-
sestnice Marije Kristanek in
zavteval, naj ga spusti k njeni
hčeri Antoniji. Ker se mu je
to zabranilo, je razbijal po vrati,
potrl pred hišo stoječo mi-
zo in metal kamenje proti hi-
si da je razbil opeka na strehi.
Močnika so ovadli sodišču.

*In ko se končno vendar
zgodi, kar pravi omenjeni list
v zadnjih izdajah, da bo preneh-
al izhajati, tedaj smo prepricani,
da ne bo nihče točil gremkih
solz za blatom v onem listu.
Zapel pa bo vsakdo: Te Deum
laudamus, ker bo rešen kuge,
ki sramoti vse Slovence v A-
meriki.

*Famožni ex-delegat iz New-
burga napada vsa newburška
društva v omenjenem listu. Za-
ta napad upamo, da mu po-
steni newburški rojaki navije-
jo ušesa, kot se mu spodobi.

Iz stare domovine.

KRANJSKO.

Zanjke nastavljaj. Zaprize-
ni lovski čuvaj Ivan Osel je
zasačil nedevno samskega de-
lavec Franea Križarja iz Gor-
njih Pirnjev v lovske revir-
ju Smartinske lovske družbe
kako je nastavljaj zanjke za-
fazane in jerebice. Križaj se
je izrazil da je polagal zanjke,
ker to storil tudi mnogo drugih.

Umrli so v Ljubljani: Ama-
lij Sajović, hči mizarškega
pomočnika, 16 mese. — Meli-
hijor Holzgethan, c. kr. domo-
branski stotnik, 38 let, se je
ustrelil. — Fran Jurman, de-
lavec, 30 let.

Ubil se je v Mengšu po-
sestnik in mizar Kobilca.

Tukajšnji hotel "Slon" je
kupila akcijska družba papir-
nic "Leykam-Dol" za 700.000
kron. Dosedajna lastnica go-
spa Josipina Gnesda, se prese-
li na Dunaj. Ravnatelj hotela
bo sedanji rastavratec Šmidt.

Huda zaušnica. Janez Mla-
čnik je ponoci dne 30. julija
blizu neke gostilne v Gor. Ga-
meljinj ležal pod lipo. Iz te
gostilne je prišlo nekaj fantov,
ki so opazili ležečega Mlačni-
ka. Ker ga je neki fant pone-
snail, se je ta jezik. Tedaj pa
pristopi Janez Kalis iz Sred.
Gameljnov ter mu priloži vec
zaušni na levo uho s tako si-
lo, da mu je bil pretrgan hobi-
nic. Obdolženec, ki ne taji de-
janja, je bil obsojen na dva
meseca težke ječe.

Sekiro je šel nad ženo. Iz
Celja poročajo: Pred kratkim je
nastal prepir med zakonskim
Jožefom in Marijo Volavšek v
Vrbju pri Žalcu. Mož je bil
namreč zelo ljubosut. Med
prepirom je šel Jožef Volavšek
na dvorišče, vzel tam sekiro
ter zamanil proti svoji ženi,
ki je prišla ravno iz hiše. K sre-
či je ni zadržal. Žena mu je ušla
ter se podala k svojim sorod-
nikom. Zoper siroveža so uve-
dli kazensko postopanje.

Za častnega občana je bil iz-
voljen v seji občinskega od-
obra občine Loke na Planini dne
5. grudna mnogoletni župan
Josip Jazbinšek.

Umrl je v Konjicah pose-
nik Oskar Urban, star 63 let.

Rop. Iz Ptuja poročajo: 27
letni brezposejni, že večkrat
kaznovani hlapец Jožef Hafner
iz Ragošnice pri Ptaju je iz-
abil pred par dnevi proti ve-
čeru soletnega hlapca Martina
Unterlechnerja iz Ptuja v Ra-
belje, kjer ga je za pokopal-
ščem napadel ter mu vzel iz
zepov dve srebrni ur. Nato je
zbežal. V neki žganjarni v
Ptaju je hotel Hafner prodati
eno ur. Ljudjem se je pa to
zdelo sumljivo in so ga dali
prijeti. Kmalu na to je prišel
Unterlechner na policijo, da
npravljavi ovadbo. Spoznal je ta-
ko Hafnerja kot storilca. Haf-
nerja so oddali okrivnemu so-

ge pri viseči gori in osušila
mesta je bil izpuščen iz blaz-
nizice, kar ozdravljen.

V nedeljo so ga prijeti v Vel-
Lančah, kamor je prišel ves
spehan. Šel je v cerkev, od koder
ga je zvabil nek voznik.

Umrli so v Ljubljani: Uršula
Jurjevec, žena posestnika, 76 let. — Fran Puh, občinski
ubozec 75 let. — Fran Kregar, želežniški delavec, 20 let. —
Fortunat Zorž, orožniški straž-
mojster v p. 43 let. — Josip
Koren, voznik električne žele-
nice, 30 let. — Gašper Bartol,
drinar, 44 let. — Jera Zupanc
delavčeva žena, 60 let. — Ivan
Samsa, pilarski pomočnik, 60 l.

Satan in Iškarijot.

Spisal Marol May; za "Ameriko" priredil L. J. P.

TRETJA KNJIGA.

(Nadaljevanje.)

Vrnetem se po hodniku na sij. Ko prideš do konca in hočemo po lestvi navzgor, sledne ni bilo več tam. Spogledaš se med seboj.

"Kaj pravi moj brat k temu?" vpraša Winnetou, ko se zadovoljno nasmeje.

"Da smo mi osli."

"Navzgor ne moremo," tozi Ptčar. "Ujeti smo."

"Nikakor ne," odvrne Winnetou. In če bi bili v resnici ujeti, bi bilo to samo za kratek čas. Najprvo poglejmo, če odpromo pokrivalo od odprtine."

"Saj ne moremo navzgor, ker nimamo lestve," reče Ptčar.

"Lestva je tukaj," odvrne. "Mi sami smo lestva. Ali lahko nekoliko plezate? Mogoče ste televadec?"

"Da."

"Postavite se torej na ramena Winnetoua: jaz poklekem in Winnetou stopi na moja ramena; potem se pa stegnete do pokrova in poskusite, če se da odpreti."

Ptčar poskuša, pa ne more nčesar odpraviti. Na kak način je židinja tako trdno zavorila luknjo, nam ni bilo mogoče uganiti."

"Emmery čaka zgorej," rečem. "Ce ne pride, pa pride on po nas."

"Pa če so tudi njega presleplili?"

"Torej nam preostaja še pot po vodi."

"Kakšni vodi?"

"Ali ne veste, da je ravno v sredini hodnika odprtina, pod katero se nahaja voda?"

"Ne."

"Ta voda je v zvezi z reko zunaj in mi slutimo, da je Jonatan pa tej poti pobegnil."

"Kaj? Kako? Kdaj se je pa to zgodilo?"

"Pred dobro uro."

"Ah ravno ob tem času sem videl luč v hodniku in lahko šepetanje; razumeti nisem mogel nčesar; tudi razločiti nisem mogel oseb; tamo toliko sem dognal, da ste dve: luč je obstala za nekoliko časa v sredini hodnika, nakar je zginula."

"To je bila židinja z Jonatom: smola za nas. Vendar sedaj niti čakati ne moremo, da nam pride Emmery na pomoč, pač pa takoj odidemo po vodi na prost."

Apač je bil z menoj zadovoljen. Gremo torej v sredino hodnika nazaj in zopet odstranimo deske. Ko si sezujemo čevlje, in revolver ter drugo stvar, kateri bi utegnila škodovati, zavijemo, stopimo v vodo, ki nam niti do prsij ni segala.

Pri tem sem se moral spomniti na neki drug, temu podoben dogodek, ko sem v Egiptu odnesel ukradeno doklido iz Haremata, ter sem ob tej priliki tudi moral hoditi po podzemeljskim kanalu, da sem se resil.

S svetilko grem naprej. Skloniti smo se morali precej, da nismo z glavnimi treskami obstrop. Por nikakor ni bila krateka. Čez kakih deset minut šele začutimo, da postaja zrak boljši, nakar pada odsev naše svetilke na veje, ki so visele v kanal. Še dva koraka — in že smo v reki, ki je bila ravno tako globoka kot kanal sam. Veje so bile od nekega grma, ki je bil tako razraščen, da je popolnoma pokrival izliv-kanala v reko.

Winnetou in Ptčar stopita za menoj iz vode; nahajali smo se na bregu reke Flujo Blančo, v kanjouti poleg skalnatih sten. "Tudi Melton je tukaj prišel," omeni Winnetou. "Ali misli moj brat, da je Melton še v bližini?"

"Ne, ker je že odšel."

"Naš brat Emmery torej med dobro pazil, sicer bi ga moral na vsak način videti."

Po tem kratkem razgovoru se napotnimo v sotesko, na dru-

"Na ta način, da se jaz izdam za Jonatovega očeta."

"Toda ona tebe pozna. Saj te vendar ne bo zamenjala z drugim."

"Na vsak način. Ona se ne ve, da je stari ujet. Gotovo mu bo hotela sporočiti, kje je njen zaročenc. In ob tej prilikri zveni tudi jaz to skrivenost. Toda stopiva vendar navzdol k njej. Sem rooveden kakšen obraz bo naredila, ko me opazi."

Kmalu sva spodaj. Emmery koraka naprej in jaz za njim. Ko pride Emmery do zadnjega zastora, ga razgrne, stopi naprej, dočim jaz počakan skriti za zastoron.

"Ali ste vi senior?" slišim židinjo vzklikniti. "Pričakovala sem Indijancev. Kdaj pa pridejo?"

"Jim nišem še nčesar povodal."

"Zakaj pa ne? Senor Shaterhandu se zelo mudi."

"Jaz bi najraje prej z njim govoril. Kje pa je sedaj?"

"Tam na oni strani. Toda zakaj na spolne njegovega povetja. Zakaj bi radi najprvo z njim govorili?"

"To je moja stvar. Jaz bi rad z njim govoril, to je vse. Če pa me nečete peljati k njemu, vi, grem pa jaz po njega. Poglejte sem, tu je!"

Emmery odgrne zagrinjalo, me prime za roko in potegne noter. Ko me ona zagleda, ostrom samega začudenja.

"Vidite, senora," rečem, "da komaj sem bil zaprt spodaj v hodniku, pa sem že zopet tukaj, ne da bi mi vi posodili lešev. Saj ste vendar veseli da me zopet vidite?"

"Da, da, veslim se," zaklicuje, ko skrplje z zohmi in stiska pesti.

"Torej hočem jaz vaše veselje še pomnožiti s tem, da vam naznam, da je z menoj tudi Winnetou in Ptčar, da smo sedaj vsi prosti."

Tu se zadere kot podivljana mačka nad mene:

"Vi imate tisočkrat več sreče kot pameti. Toda ne veselite se prezgodaj."

Jonatan vam je vseeno ušel. In mogoče mislite, da je denar pri meni pustil? Kako ste vendar neumni."

"Strela! Je pač smola za nas. Toda njegov stari je tudi pogbenil," rečem z zelo jeznim glasom.

"Tudi on?" vpraša, ko se ji oči zasvetijo samega veselja. "Kje ste pa to zvedeli?"

"Njegovo gnezdo je prazno."

"Krasno! krasno!" se veseli. "In vi bi sedaj radi zvedeli, kam sta bežala Hahaha!"

"Seveda bi rad to vedel! Mislim, da ste vi ravno tako radovali, kam je bežal vaš ljubček kot jaz."

"Meni že ni pogbenil."

"Le smejetje se! On je vam pogbenil. Nnjega in denar ne boste nikdar več videli."

"Senor, zaklicuje, 'načelnik Indijancev' naj pride s tremi vojniki navzdol v moje stanovanje."

"Kdo je to zapovedal?"

"Senor Shaterhand. On je spodaj pri senor Meltonu."

"Zakaj je pa Old Shaterhand vas postal sem? Saj bi mi lahko sam povedel."

"On nima časa. Gospodje se pogovarjajo o kako važnih stvareh. Mishin, da govorite o neki dedičini."

"In zakaj bi bili Indijanci navzoči?"

"Ne vem. Old Shaterhand je dejal, da hujto pride."

"Dobro. Povejte mu, da bo dejal rudečkarji takoj tukaj."

Zidinja gre zopet navzdol. Emmery pa pride k nam in reče:

"Kaj neki namjerava?"

"To je vendar jasno. Ona hoče priklicati rudečkarje, da bi jih pregovorila, da te primojo in zaprejo."

"Toda kaj ji koristi, če smo mi zaprti?"

"Mnogo, zelo mnogo. Ona pošlje do Jonatana poslanca, ki mu pove, da naj pride načaj. Če smo mi zaprti, tedaj je za Melton vse dobljeno."

"Torej mora ona vedeti, kje je Jonatan?"

"Gotovo."

"Ali, kaj bi dal, če bi mi moli zvedeti to!"

"Mogoče zveno po zvijači."

"Kako?"

Geo. A. Lorentz

6702 BONNA AVE. N. E.

PLUMBER

Polaganje cevi za vodo in plin, kopeli itd. Se priporoča rojakom. Cent. 8873 R.

Slovenske trgovine.

SI dečje trgovine pripravljene rojakom:

SALOONI:

FRANK JENŠKOVIČ,

5393 St. Clair ave.

JOS KOZELY,

4734 Hamilton ave.

MIKE SETNIKAR,

6131 St. Clair ave.

JOHN KROMAR,

998 E. 63rd St.

ANTON BAJUK,

3141 St. Clair ave.

LOV. VEHOVEC,

4047 St. Clair ave.

LOV. PETKOVŠEK,

965 Addison Rd.

ANTON ZAKRAJŠEK,

991 E. 64th St.

JOHN BREŠKVAR

3528 St. Clair ave.

FRANK STERNISHA,

1009 E. 62nd St.

JOS SAJEVIC,

6217 St. ave.

FRANK PUTZELI

3209 St. Clair ave.

JAKOB GRDINA

513 Collamer ave. Collinwood

ANTON ŠHEPEC,

4229 St. Clair ave.

FRANK KMET

3922 St. Clair ave.

FRANK KORČE,

5006 St. Clair ave.

JOHN BLATNIK,

6304 St. Clair ave.

JOHN SVETE,

6120 St. Clair ave.

LOUIS J. LAUSCHE,

6211 St. Clair ave.

MARTIN NOVAK,

1029 E. 61st St.

JOE NOSSE,

1226 E. 55th St.

JAKOB LAUSHE,

6101 St. Clair ave.

ANTON KUHELJ,

3822 St. Clair ave.

AUGUST BUDAN,

1423 E. 39th St.

FRANK JURCA,

1287 E. 55th St.

SLOVENSKA GOSTILNA,

3855 St. Clair ave.

JOHN GRDINA,

6025 St. Clair ave.

JOS. ZALOKAR,

999 Addison Rd. N. E.

JOSIP BIZJAK,

6022 St. Clair ave.

MATH HIRASTAR

5920 St. Clair ave.

ANTON NOVAK

1056 E. 61st St.

J. POSCH

</div